

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. rugsėjo 10 d.(*)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Šeštoji PVM direktyva – 5 straipsnio 7 dalies a punktas – Apmokestinamieji sandoriai – Sąvoka „tiekinas už atlygą“ – Savivaldybės pastato, pastatyto jai priklausančiame žemės sklype, pirmas panaudojimas – Veikla, kuria subjektas užsiima kaip viešosios valdžios institucija ir kaip apmokestinamasis asmuo“

Byloje C-92/13

dėl 2013 m. vasario 1 d. *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandai) sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2013 m. vasario 25 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Gemeente 's-Hertogenbosch

prieš

Staatssecretaris van Financiën

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas L. Bay Larsen, teisėjai M. Safjan (pranešėjas), J. Malenovský, A. Prechal ir K. Jürimäe,

generalinį advokatą E. Sharpston,

posėdžio sekretorą C. Strömholm, administratorą,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį ir įvykus 2014 m. sausio 22 d. posėdžiui,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

- *Gemeente 's-Hertogenbosch*, atstovaujamos *belastingadviseur* S. Beelen,
 - Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos M. Bulterman, C. Schillemans ir M. Noort,
 - Graikijos vyriausybės, atstovaujamos K. Paraskevopoulou ir K. Karavasili,
 - Europos Komisijos, atstovaujamos A. Cordewener ir W. Roels,
 - susipažinęs su 2014 m. balandžio 10 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,
- priima šį

Sprendimas

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23, toliau – Šeštoji direktyva) 5 straipsnio 7 dalies

a punkto išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Gemeente 's Hertogenbosch* (Hertogenbošo savivaldybė, Nyderlandai, toliau – *Gemeente*) ir *Staatssecretaris van Financiën* (valstybės finansų sekretorius) ginčą dėl teisės atskaityti pirkimo pridėtinės vertės mokestį (toliau – PVM), kurį *Gemeente* sumokėjo nuo naujo savivaldybės pastato statybos išlaidų.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3 Nuo 2007 m. sausio 1 d. Šeštoji direktyva buvo panaikinta ir pakeista 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, p. 1). Tačiau iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad, atsižvelgiant į nagrinjamą faktinį aplinkybių susiklostymo laiką, pagrindinei bylai tebetaikytina Šeštoji direktyva.

4 Pagal Šeštosios direktyvos 2 straipsnį:

„[PVM] apmokestinamas:

- 1) prekių tiekimas ar paslaugų teikimas, kai šalies teritorijoje už atlygą prekes tiekia ar paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks;
- 2) prekių importas.“

5 Šios direktyvos 4 straipsnyje nustatyta:

„1. „Apmokestinamasis asmuo“ – tai bet kuris asmuo, savarankiškai vykdomas bet kurioje vietoje bet kuri ekonominė veikla, nurodytą 2 dalyje, nesvarbu, koks tos veiklos tikslas ar rezultatas.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta ekonominė veikla apima visokių gamintojų, prekyautojų ir kitų paslaugas teikiančių asmenų veiklą <...>. Materialaus ir nematerialaus turto naudojimas, siekiant gauti nuolatinių pajamų, taip pat laikomas ekonomine veikla.

3. Valstybės narės apmokestinamuoju asmeniu gali laikyti ir bet kurį asmenį, tik retkarčiais vykdančią sandorius, susijusius su 2 dalyje nurodyta veikla, ypač kuriuos nors iš toliau nurodytų sandorių:

- a) pastatą ar pastatą dalį ir žemės, ant kurios jie stovi, tiekimą prieš jį pirmą panaudojimą; valstybės narės gali nustatyti sąlygas, kaip šis kriterijus turi būti taikomas perstatomiems pastatams ir žemei, ant kurios jie stovi.

Valstybės narės gali netaikyti pastato pirmo panaudojimo kriterijaus, o taikyti kitokius kriterijus <...>.

„Pastatas“ – tai bet kokia konstrukcija, pritvirtinta prie žemės ar tvirtinta žemėje;

- b) žemės statyboms tiekimą[?].

„Žemės statyboms“ – tai bet kokia paruošta ar neparuošta žemė, kuri valstybės narės apibrėžia esant tokią.

<...>

5. <...> vietinės valdžios institucijos <...> neturi būti laikom[os] apmokestinamaisiais asmenimis

veiklos, kuri? jos vykdo, ar sandori?, kuriuos jos sudaro kaip valdžios institucijos, atžvilgiu, net jei jos renka rinkliavas, mokest? už paslaugas, ?mokas ar kitokius su tokia veikla ar sandoriais susijusius mokes?ius.

Ta?iau kai jos vykdo toki? veikl? ar sandorius, jos turi b?ti laikomos apmokestinamuoju asmeniu tokios veiklos ar sandori? atžvilgiu, jei j? traktavimas kaip neapmokestinamojo asmens labai iškraipyt? konkurencij?.

<...>

Valstyb?s nar?s gali toki? [vietin?s valdžios institucij?] veikl?, kuriai pagal 13 ar 28 straipsnius taikomos išimtys, laikyti veikla, kuri? jos vykdo kaip valdžios institucijos.“

6 Šeštosios direktyvos V antraštin? dal? „Apmokestinamieji sandoriai“ sudar? šios direktyvos 5, 6 ir 7 straipsniai, pavadinti atitinkamai „Preki? tiekimas“, „Paslaug? teikimas“ ir „Importas“.

7 Nurodytos direktyvos 5 straipsnis buvo suformuluotas taip:

„1. „Preki? tiekimas“ – tai teis?s, kaip savininkui disponuoti materialiuoju turtu, perdavimas.

<...>

5. Valstyb?s nar?s gali laikyti, kad tam tikr? statybos darb? perdavimas yra tiekimas, kaip nustatyta 1 dalyje.

<...>

7. Valstyb?s nar?s gali laikyti tiekimu už atlyg?:

a) preki? panaudojim? apmokestinamojo asmens verslo tikslais, kai tos prek?s yra pagamintos, pastatytos, išgautos, apdorotos, ?sigytos ar importuotos vykdant apmokestinamojo asmens versl?, jei ne visa [PVM] už tokias prekes suma, jas ?sigijus iš kito apmokestinamojo asmens, gal?t? b?ti atskaityta;

<...>“

8 Tos pa?ios direktyvos 6 straipsnyje numatyta:

„1. „Paslaug? teikimas“ – tai bet koks sandoris, kuris n?ra preki? tiekimas, kaip apibr?žta 5 straipsnyje.

<...>

2. Paslaug? teikimu už atlyg? laikoma:

a) preki?, sudaran?i? verslui skirtu turto dal?, naudojimas apmokestinamojo asmens arba jo darbuotoj? privatiems poreikiams arba j? naudojimas ne verslo tikslams, kai [PVM] už tas prekes buvo visiškai ar iš dalies atskaitytas;

<...>

Šios dalies nuostatomis valstyb?s nar?s gali taikyti išimtis su s?lyga, kad tokios išimtys nesudarys prielaid? konkurencijos iškraipymui.

<...>“

9 Pagal Šeštosios direktyvos 17 straipsnį:

„1. Teisė atskaityti mokestį atsiranda tuomet, kai atskaitytinas mokestis tampa apskaičiuotinas.

2. Tiek, kiek prekes ir paslaugas apmokestinamasis asmuo naudoja savo apmokestinamiesiems sandoriams, apmokestinamas asmuo turi turėti teisę iš mokesčio, kurį jis turi sumokėti, atskaityti:

a) [PVM], apskaičiuotą ar sumokėtą už kito apmokestinamojo asmens jam patiektas prekes ir suteiktas paslaugas;

<...>

c) [PVM], kurį reikia sumokėti pagal 5 straipsnio 7 dalies a punktą ir 6 straipsnio 3 dalį.

<...>

5. Jeigu apmokestinamasis asmuo prekes ir paslaugas ketina naudoti sandoriams, kuriems taikomos 2 ir 3 dalys ir kuriems tenkantis [PVM] gali būti atskaitomas, ir sandoriams, kuriems tenkantis [PVM] negali būti atskaitomas, gali būti atskaitoma tik tokia proporcinga [PVM] dalis, kuri priskirtina pirmiesiems sandoriams.

Ši dalis turi būti nustatoma visiems apmokestinamo asmens vykdomiems sandoriams laikantis 19 straipsnio nuostatų.

Tačiau valstybės narės gali:

<...>

c) leisti ar reikalauti, kad apmokestinamasis asmuo darytų atskaitą pagal visą ar dalies prekių ir paslaugų panaudojimą;

<...>“

Nyderlandų teisė

10 Pagrindinės bylos aplinkyboms taikytinos 1968 m. birželio 28 d. Apyvartos mokesčio įstatymo (*Wet op de omzetbelasting 1968, Staatsblad 1968, Nr. 329, toliau – Wet OB*) redakcijos 3 straipsnyje nustatyta:

„1. Prekių tiekimu laikoma:

<...>

c) pastatų tiekimas tų, kurie jį pastatė, išskyrus neužstatytą žemę, kuri nėra statyboms skirta žemė <...>

<...>

h) naudojimasis verslo tikslais vykdant ūmonės veiklą pagamintomis prekėmis, kai už šias prekes, jei jos būtų įsigytos iš verslininko, reikėtų sumokėti mokestį, kurio negalima visiškai ar iš dalies atskaityti; vykdant ūmonės veiklą pagamintoms prekėms prilyginamos prekės, kurios buvo

pagamintos pagal užsakymą suteikus medžiagas, įskaitant žemės sklypus; šio h punkto nuostatos netaikomos neužstatytai žemei, kuri nėra statyboms skirta žemė <...>

<...>

11 Pagal *Wet OB* 11 straipsnį:

„1. Taikant bendrąjį administracinę priemonę nustatytomis sąlygomis nuo mokesčio atleidžiami:

a. nekilnojamojo turto tiekimas ir teisė į šį turtą perdavimas, išskyrus:

1°. pastato ar jo dalies ir žemės, ant kurios jis stovi, tiekimą iki pirmo jo panaudojimo arba vėliau kaip per dvejus metus nuo tokio panaudojimo ir žemės statyboms tiekimą;

<...>

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

12 *Gemeente* sudaro sandorius kaip valdžios institucija ir kaip apmokestinamasis asmuo. Kalbant apie sandorius, kuriuos ji sudaro kaip apmokestinamasis asmuo, pažymėtina, kad kai kurie iš jų yra apmokestinami PVM, o kiti – atleidžiami nuo mokesčio pagal *Wet OB* 11 straipsnį.

13 *Gemeente* užsakė jai priklausančiame žemės sklype pastatyti naują biurą pastatą, kurio statyba pradėta 2000 metais. Buvo numatyta, kad šis pastatas *Gemeente* naudos:

- ne daugiau kaip 94 % šio pastato ploto – savo, kaip viešosios valdžios institucijos, veiklai,
- ne daugiau kaip 5 % šio pastato ploto – veiklai, kurią *Gemeente* vykdo kaip apmokestinamasis asmuo, paslaugoms, suteikiamoms teisė į PVM atskaitą,
- ne daugiau kaip 1 % šio pastato ploto – veiklai, kurią *Gemeente* vykdo kaip apmokestinamasis asmuo, paslaugoms, nesuteikiamoms teisės į PVM atskaitą.

14 2003 m. balandžio 1 d. *Gemeente* pradėjo naudoti minėtą pastatą.

15 Sąskaitose faktūrose, už pastato statybą išrašytose *Gemeente* 2002 m. liepos mėn., nurodyta 287 999 EUR PVM suma. Mokesčio deklaracijoje, kurią *Gemeente* pateikė valstybės finansų sekretoriui, buvo nurodyta 32 EUR grąžintino PVM suma.

16 Valstybės finansų sekretoriui priėmus šią deklaraciją, tačiau vėliau *Gemeente* pakeitė savo poziciją ir paprašė grąžinti visą sumokėtą pirkimo PVM. Grąžindama savo prašymą ji teigė, kad pastatytas pastatas yra prekė, pagaminta vykdant savo verslą, kaip tai suprantama pagal *Wet OB* 3 straipsnio 1 dalies h punktą, atitinkantį Šeštosios direktyvos 5 straipsnio 7 dalies a punktą.

17 Dėl šio ginčo valstybės finansų sekretoriui nusprendė padidinti *Gemeente* grąžintiną PVM sumą iki 17 279 EUR, o tai sudarė 6 % prašomos 287 999 EUR dydžio sumokėto pirkimo PVM sumos.

18 *Gemeente* apskundė pastarąjį sprendimą *Gerechtshof te 's-Hertogenbosch* (Hertogenbošo apeliacinis teismas). Šis teismas konstatavo, kad nagrinėjamą pastatą *Gemeente* naudojo savo verslui, kaip tai suprantama pagal *Wet OB* 3 straipsnio 1 dalies h punktą, bet tik tiek, kiek tai skirta *Gemeente*, kaip apmokestinamojo asmens, veiklai vykdyti, o tai sudaro 6 % viso pastato panaudojimo; likusi 94 % dalis panaudojama *Gemeente*, kaip viešosios valdžios institucijos, veiklai vykdyti, o tokie veiklai netaikomi nei *Wet OB*, nei Šeštoji direktyva.

19 Dėl *Gerechtshof te 's-Hertogenbosch* sprendimo *Gemeente* padavęs kasacinį skundą *Hoge Raad der Nederlanden* (Aukščiausiasis Teismas). Kasaciniame skunde ji tvirtina, kad atitinkamos prekės ir paslaugos įsigytos siekiant ateityje vykdyti PVM apmokestinamą veiklą, t. y. naudotis „vykdant savo veiklą“ pagamintomis prekėmis verslo tikslais po to, kai suteikiamas pastatas. Pagal *Wet OB 3* straipsnio 1 dalies h punktą, nagrinėjant kartu su šio įstatymo 11 straipsnio 1 dalies a punkto 1 papunkčiu, ši veikla turėtų būti laikoma PVM apmokestinamu tiekimu.

20 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas daro nuorodą į Sprendimą *Gemeente Vlaardingen* (C-299/11, EU:C:2012:698), pagal jį Šeštosios direktyvos 5 straipsnio 7 dalies a punktas, suteikiantis galimybę tam tikrus sandorius laikyti tiekimu už atlygą, taip pat turėtų būti taikomas prekėms, kurias pagamina, pastato, išgauna ar apdoroja trečiasis asmuo, naudodamasis pirkimo PVM sumokėjusios įmonės pateiktomis medžiagomis.

21 Tačiau pagrindinė byla yra specifinė tuo, jog šiuo atveju trečiasis apmokestinamasis asmuo *Gemeente* užsakymu pagamino nekilnojamąjį turtą, kurio ne daugiau kaip 94 % *Gemeente* naudoja savo, kaip viešosios valdžios institucijos, veiklai vykdyti. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia išsiaiškinti, ar, nepaisant to, kad savivaldybės iš esmės nėra PVM apmokestinamieji asmenys, Šeštosios direktyvos 5 straipsnio 7 dalies a punktas, suteikiantis galimybę atskaityti sumokėtą pirkimo PVM, vis dėlto taikytinas, nes *Gemeente* pastatą iš dalies naudoja, nors ir ribotai, savo, kaip apmokestinamojo asmens, paslaugoms teikti.

22 Šiomis aplinkybėmis *Hoge Raad der Nederlanden* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokį prejudicinį klausimą:

„Ar Šeštosios direktyvos 5 straipsnio 7 dalies žanginis sakinyss ir a punktas turi būti aiškinami taip, kad tiekimu už atlygą turi būti laikoma situacija, kai savivaldybė pirmą kartą naudoja pastatą, kurį leido statyti savo nuosavame žemės sklype ir kurio 94 % ji naudos savo, kaip valdžios institucijos, veiklai vykdyti, o 6 % – savo, kaip apmokestinamojo asmens, veiklai vykdyti, iš kurių 1 % pastato naudojamas neapmokestinamoms paslaugoms teikti, nesuteikiantis į PVM atskaitą?“

Dėl prejudicinio klausimo

23 Pirmiausia reikia priminti, kad pagal Šeštosios direktyvos 4 straipsnio 5 dalį vietinės valdžios institucijos iš esmės neturi būti laikomos PVM apmokestinamaisiais asmenimis dėl veiklos, kurią jos vykdo, ar sandorių, kuriuos jos sudaro kaip valdžios institucijos.

24 Svarbu pažymėti, kad šios direktyvos 5 straipsnio 7 dalies a punktas ir 6 straipsnio 2 dalies a punktas skirti sandoriams, kurie yra arba gali būti laikomi atitinkamai prekės tiekimu ar paslaugų teikimu už atlygą.

25 Visų pirma, kalbant apie šios direktyvos 6 straipsnio 2 dalies a punktą, kaip savo išvados 17 ir 51 punktuose pažymėjo generalinis advokatas, šioje nuostatoje nurodyta galimybė priskirti turtą prie turto, kurį asmuo naudoja kaip apmokestinamasis asmuo, ar turto, kurį jis naudoja kaip neapmokestinamasis asmuo, netaikytina tais atvejais, kai apmokestinamasis asmuo, kaip yra pagrindinėje byloje, vykdo ir ekonominę veiklą, kuriai taikoma PVM sistema, ir neekonominę veiklą, kuri nepatenka į PVM sistemos taikymo sritį (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie*, C-515/07, EU:C:2009:88, 37 ir 38 punktus).

26 Todėl reikia konstatuoti, kad Šeštosios direktyvos 6 straipsnio 2 dalies a punktas netaikytinas esant tokiai situacijai, kaip nagrinėjamoji pagrindinėje byloje.

27 Be to, pagal Šeštosios direktyvos 5 straipsnio 7 dalies a punktą valstybės narės gali laikyti PVM apmokestinamą tiekimu už atlygą prekių panaudojimą apmokestinamojo asmens verslo tikslais, kai tos prekės yra pagamintos, pastatytos, išgautos, apdorotos, įsigytos ar importuotos vykdant apmokestinamojo asmens verslą, jei ne visa PVM už tokias prekes suma, jas įsigijus iš kito apmokestinamojo asmens, galėtų būti atskaityta.

28 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad šios nuostatos formuluotą, t. y. „tos prekės yra pagamintos, pastatytos, išgautos, apdorotos <...> vykdant apmokestinamojo asmens verslą“, apima ne tik prekes, kurios visiškai pagamintos, pastatytos, išgautos ar apdorotos pačios atitinkamos įmonės, bet ir prekes, pagamintas, pastatytas, išgautas ar apdorotas trečiojo asmens naudojantis minėtos įmonės pateiktomis medžiagomis (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Gemeente Vlaardingen*, EU:C:2012:698, 27 punktą).

29 Taigi pastatą, kaip antai nagrinėjamo pagrindinio byloje, kurį trečiasis asmuo pastatė savivaldybei priklausančiame žemės sklype, apima ankstesniame punkte nurodyta formuluotė.

30 Valstybės narės galimybę tiekimui už atlygą prilyginti tokią apmokestinamojo asmens prekių panaudojimą savo verslo tikslais yra galima, tik jeigu įsigijus tokias prekes iš kito apmokestinamojo asmens pirmajam apmokestinamajam asmeniui nebūtų suteikiama teisė atskaityti visą PVM.

31 Iš *Wet OB* 3 straipsnio 1 dalies matyti, kad Nyderlandų Karalystė pasinaudojo šia galimybe.

32 Kaip iš principo pažymėjo generalinis advokatas savo išvados 62 punkte, šio sprendimo 30 punkte nurodyta sąlyga taikyti Šeštosios direktyvos 5 straipsnio 7 dalies a punktą, vykdyta esant tokiai situacijai, kaip nagrinėjamoji pagrindinio byloje, kurioje dėl to, kad nagrinėjamas pastatas buvo naudojamas ir kitais nei apmokestinamieji sandoriai tikslais, nebūtų buvę įmanoma atskaityti visos pirkimo PVM sumos, jeigu visas pastatas būtų buvęs įsigytas iš kito apmokestinamojo asmens.

33 Todėl tokia situacija, kai savivaldybė pirmą kartą naudoja pastatą, kurį leido statyti savo nuosavame žemės sklype ir kurio 94 % ji naudosis savo, kaip valdžios institucijos, veiklai vykdyti, o 6 % – savo, kaip apmokestinamojo asmens, veiklai vykdyti, iš kurio 1 % pastato naudojamas neapmokestinamoms paslaugoms teikti, nesuteikiantis teisės atskaitai, turi būti laikoma patenkančia į Šeštosios direktyvos 5 straipsnio 7 dalies a punktą, jeigu atitinkama valstybė narė pasinaudojo šioje nuostatoje numatyta galimybe.

34 Kaip pažymėjo generalinis advokatas savo išvados 72 ir 73 punktuose, turi būti galimybė pagal Šeštosios direktyvos 17 straipsnio 2 dalį atskaityti visą pirkimo PVM, kurį *Gemeente* sumokėjo už prekes, įsigytas siekiant jas panaudoti pardavimo sandoriui.

35 Šis prekių panaudojimas yra apmokestinamas PVM, ir PVM suma, kurią *Gemeente* turi sumokėti, turi būti apskaičiuota pagal Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies b punktą, remiantis bendra kiekvieno elemento, žemės sklypo ir pastato, verte, su sąlyga, kad PVM už minėtus elementus neturi būti sumokėtas anksčiau (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Gemeente Vlaardingen*, EU:C:2012:698, 28–33 punktus).

36 Galiausiai pagal Šeštosios direktyvos 17 straipsnio 2 ir 5 dalis tiek, kiek atitinkamos prekės naudojamos apmokestinamojo asmens apmokestinamiesiems sandoriams, arba esant tokiai situacijai, kaip nagrinėjamoji pagrindinio byloje, naudojama ne daugiau kaip 5 % pastato ploto, apmokestinamasis asmuo iš esmės turi teisę iš mokesčio, kurį jis turi sumokėti, atskaityti PVM, sumokėtą už ankstesniame punkte nurodytą panaudojimą. Proporcingai tiek, kiek minėtos prekės

naudojamos neapmokestinamiesiems ar nepatenkantiems ? PVM taikymo srit? sandoriams, PVM atskaita negalima.

37 Atsižvelgiant ? pirma išd?stytus argumentus, ? pateikt? klausim? reikia atsakyti, kad Šeštosios direktyvos 5 straipsnio 7 dalies a punktas turi b?ti aiškinamas taip, kad jis taikytinas esant situacijai, kaip antai nagrin?jamai pagrindin?je byloje, kai savivaldyb? pirm? kart? naudoja pastat?, kuris pastatytas jos žem?s sklype ir kurio 94 % ploto ji naudos savo, kaip valdžios institucijos, veiklai vykdyti, o 6 % šio ploto – savo, kaip apmokestinamojo asmens, veiklai vykdyti, iš kuri? 1 % – neapmokestinamoms paslaugoms teikti, nesuteikian?ioms teis?s ? PVM atskait?. Ta?iau v?lesnis pastato naudojimas savivaldyb?s veiklai vykdyti suteikia teis? atskaityti už šioje nuostatoje numatyt? panaudojim? sumok?t? mokest? tik tiek, kiek tas pastatas naudojamas apmokestinamiesiems sandoriams pagal Šeštosios direktyvos 17 straipsnio 5 dal?.

D?I bylin?jimosi išlaid?

38 Kadangi šis procesas pagrindin?s bylos šalims yra vienas iš etap? prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikuso teismo nagrin?jamoje byloje, bylin?jimosi išlaid? klausim? turi spr?sti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastab? pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyr? min?tos šalys, n?ra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

1977 m. geguž?s 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB d?I valstybi? nari? apyvartos mokes?i? ?statym? derinimo – Bendra prid?tin?s vert?s mokes?io sistema: vienodas vertinimo pagrindas 5 straipsnio 7 dalies a punktas turi b?ti aiškinamas taip, kad jis taikytinas esant situacijai, kaip antai nagrin?jamai pagrindin?je byloje, kai savivaldyb? pirm? kart? naudoja pastat?, kuris pastatytas jos žem?s sklype ir kurio 94 % ploto ji naudos savo, kaip valdžios institucijos, veiklai vykdyti, o 6 % šio ploto – savo, kaip apmokestinamojo asmens, veiklai vykdyti, iš kuri? 1 % – neapmokestinamoms paslaugoms teikti, nesuteikian?ioms teis?s ? prid?tin?s vert?s mokes?io atskait?. Ta?iau v?lesnis pastato naudojimas savivaldyb?s veiklai vykdyti gali suteikti teis? atskaityti už šioje nuostatoje numatyt? panaudojim? sumok?t? mokest? tik tiek, kiek tas pastatas naudojamas apmokestinamiesiems sandoriams pagal šios direktyvos 17 straipsnio 5 dal?.

Parašai.

* Proceso kalba: nyderland?.